

BUDAPESTA
28 Octobre st. v
Dumineca 9 Novembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 83.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

În gândurile sale își aduse aminte și de John și de Rinaldo, cari cine știe pe unde petreceau atunci. El era sigur, că de cumva aceia n'au peritu, se vor întelni ierasi, de nu în altu locu, celu puțin la Paris.

Într'aceste se făcu s'era, vântul încetă, și corabi'a, înaintă linu pe luciul mării. Unii dintre caletori eșira la aerul curatu și că se se mai distra.

Privindu într'unu ânghiu, Barbu observă acolo

o figura mai cu totul învelita. Totusi o recunoscu. Era miss Agatha.

Barbu tresari.

Si deca în momentul acest'a s'ar fi întrebatu de caus'a acelei tresariri, ar fi trebuitu s'è-si respunda, că aceea se numesce amoru.

Dar el nu se întrebă, căci nici nu visă, că în ânim'a lui s'è se fi pututu furisiă sentimentul acesta. D'ensul cugetă, că numai glumesce și celu multu esploateza momintele situațiunii create de ei am'endoi. Si era de parerea, că ar fi fost o mare slabiciune din partea lui a nu usă, între marginile bunei cuviintie, de favorurile acelei situațiuni.

Asiă era la începutu. Încetul cu încetul înse se

Agatha s'iedea pe balconu, privindu în departare; iar Barbu o contempla cu placere . . .

simtî din ce în ce mai îndemnatu a continuá glumele sale cu dîns'a. Frumsetî'a ei, acei ochi vîneti, acea fa-
gia blondina si fina, acea guritîa mica ce lasá sê se vé-
dia niște dinti albi cá zapad'a, acelu peru negru cá
penele corbului, acei ochi ce straluciau cá dóue stele
pe firmamentul seninu, — pe scurtu, acelu farmecu ce
înfacișîá întrég'a ei fîntîa, îl atragea în tóte dílele mai
multu si în totu momentul îl legá mai strînsu cu firele
unei simpatîi, care pe neobservate sê prefacû în
amoru.

Da, Barbu iubiá pe Agatha, fâra cá dînsul sê fi
sciutu acést'a. O iubiá cu totu focul ânimei sale, fâra
dîns'a nu putea traí, si numai atunce se simtîea de-
plinu fericitu, când se aflá în apropiarea ei. Si totusi
el nici odata nu si-a datu sêma de acestu sentimentu.
Îl nutriá, dar nici nu visá ce focu ardea în peptul seu.
Erá unu secretu atît de mare, încât nici dînsuși el nu-l
sciea.

Sub impresiunea acestui sentimentu, dînsul za-
rindu pe miss Agatha, sîediîndu singura într'unu jetiu
din coltîu, se apropiá de ea cu adâncá devoțiune si i
díse linu, cá sê nu-l audia altii:

— Nu sciú fi-voiu norocosu a obtîné iertarea
dtale, domnișóra, dar eu totusi îmi facu datorî'a si
îmi ceru scusele pentru necuviîntî'a ce din gresiéla am
comisu.

— Ce frumosu! — observá Agatha ironicu, —
cá celu putînu acuma îti aduci aminte de datorî'a dtale.
Pecat înse, cá gîndul acesta nu ti-a plesnitu prin minte
mai de multu!

— Recunoscú gresiél'a mea, domnișóra, si chiar
pentru aceea grabîi sê me si pocaiescu.

— Dta ai abusatu de posițiunea în care me aflu,
ai uitatu nu numai datorî'a de cavaleru, dar si bun'a
cuvîntia.

— Scíu.

— Îti marturisescu cu sinceritate, cá ai ruptu
córd'a cea mai delicata a internului meu: încrederea
în dta.

— Ast'a ar fi pedéps'a cea mai aspra pentru mi-
ne. Fia-mi înse permisú a cere sê-mi acordati grațios
favorul d'a puté sperá, cá nu-mi veti refusá indulgen-
t'a dvóstre iertare.

— E bine. Dar cum ti-ai pututu uitá în asiá
mesura de dta? Cum ti-ai permisú? Cum ai cu-
tezatu?

— Nu sciú. Simtu înse, cá ascultai numai o voce
interna care îmi sîoptîá sê cutezu.

— Ce voce?

— Ah! cum s'o numescu? Nu aflu cuvîntu po-
trivítu. Asiú numí-o simpatia, dar cuvîntul acesta e
pré rece; i-asiú díce amicia, dar e mai multu. Nu sciú
ce nume sê-i dau. Simtu, cá peptul meu arde, cá me
aflu cu totul schimbatu de când petrecemu la olalta,
cá de atunce s'a încuibatu în sinul meu o simțire înca
necunoscuta, cá me simtîescu fericitu când te potú ve-
dé, cá . . . dar sê mai continuu?! Ah! nu! Gur'a
mea nu e capabila sê zugravésca ori cât de palidu sen-
timentele ânimei mele. Te iubescu . . .

— Te oprescu sê rostescú cuvîntul acesta! Dta
nu poti sê iubescú.

— Sê-ti dau proba?

— Celu-ce iubescu, totu-odata si stiméza. Dta
prin faptul ce erai sê sevêrsiescu, ai probatu, cá nu me
stimezi, prin urmare nici nu me poti iubi.

— Dar juru!

— Nu jurá falsu, cáci pecatuiescu!

— Asiá dara cum sê probezu?

— Nici cum.

— Va sê díca nu potú sperá?

— Nu.

— Asiá dara aceste valuri îmi vor fi mor-
mêntul.

— Asculta-me si nu grabí! Înainte de a te cu-
nósce pe dta, eu deja iubiam pe altul, pe care îl iu-
bescu si acuma si al cãruia voiu fi, séu a nimenuia.
Dta poti sê scíi acést'a, cáci în acea nópte fatala, când
cu prietenul dtale ai saritu peste gardu în gradin'a
nóstra din Nickholm. l'ai vedíutu acolo cu mine. El
este ofíciarul Zorcoff.

Barbu își încliná fruntea cu tristetîa.

Miss Agatha continuá:

— Dar déca nu te potú iubi, nu sîm atît de cru-
dela, cá sê nu te iertu. Îti datoiescu multu, dta m'ai
aperatu în grele împregînrári, ai luptatu pentru mine,
ti-ai periclitatu chiar vietî'a. Ai meritá recompens'a
cea mai sublima, dar déca nu potú sê-ti dau nici ceea
ce dta ceri, amorul meu, iérta-me cá celu putînu sê-ti
oferu amici'a mea! Nu-mi mai vorbí dara de amorul
dtale, sê aruncámu velul uitării asupra acestui cu-
vîntu, si sê-l înlocuimú prin altul, asemenea sântu si
majestosu, prin amicia! Sê mergemu si mai departe
dîmpreuna pe calea vietii, mîna de mîna, cá frate si
sora, si în fericire cá în nefericire, sê conservámu totu-
de-una suvenirea acestor díle! Si astfel ajunsú odata
pâna la finea vietii nóstre, la caldura acestei suveniri
vom aruncá o privire de placere asupra trecutului, cá
sórele ce apune de pe firmamentu.

Barbu o priví uimitu. Cuvintele ei rostite cu
atâta íntimitate îl transportara prin regiunile unei lu-
mi ideale. Ascultându-o astfel, i pareá cá vede înain-
tea sa o fîntîa cerésca. Amorul lui devení adorațiune,
care se manifestá prin o stîma nemargînita.

Din momentul acesta își uitá voîntî'a de sinucî-
dere; din contra doriá, sê traiésca spre a puté aperi
si ajutorá acést'a fîntîa sublima, pe care o stimá atît
de multu, pe care o adorá.

El nu o mai iubiá cu pasiunea cá ea sê fia a lui.
dar o adorá cá pe o femeia minunata, a carei amicia e
unu tesauru si care l'a înzestratu pe dînsul cu acestu
tesauru.

Trecutu prin acést'a schimbare, el vedea, cá are
o datorîa sânta: a conduce acést'a fîntîa la limanul
dorintîei sale, la caminul parintiescu. Si erá decisu a-si
sacrificá tóte sentimentele si puterile pentru împlinirea
acestei datorîi.

Sub impresiunea acestei mari schimbári în inter-
nul seu, el luá mân'a ei si i díse:

— Ve multîamescu, miss Agatha, pentru nobi-
lele sentimente ce mi-ati inspiratu. Nu voiu conturbá
amorul dvóstre, cáci voiu avé unu tesauru asemenea
mare, amici'a dvóstre. Falosn de acést'a nalta onóre,
voiu nisú sê fíu purure vrednicu de ea!

Apoi i oferí bratiul, si ieșira amêndoi la preum-
blare, cá si când nu s'ar fi întêmplatu nimica.

La câteva septemâni corabi'a ajunsé la malul
francesu si debarcá la Marsilî'a.

Ajunsú pe pamêntul Franciei, Barbu se simtî în-
data mai usioratu, cáci dela bancarul seu din Paris
primí în scurtu tîmpu parale, cu cari suplimi necesită-
tile sale si ale Agatheí.

Ea nu voia sê mërگا mai departe, cáci totu spe-
rá, cá acolo va gasí pe parintele seu, pe care îl plânse
asiá de multe ori, pe care înse totusi nu putea sê-l cré-
da mortu.

Adese ori ea sîdea pe balconul unei ruíne din
marginea orasului, privindú în departare, si sperándu
a zarí veníndu dintr'acolo pe parintele seu. Barbu

totu-de-una se află cu ea, și cu dulci cuvinte i inspiră speranția alinătoare, de care înse nici el nu avea multa.

Într-una din seri Agatha stădea pe balcon, privind în departare: ier Barbu o contemplă cu placere, și nu conturba de fel visările ei dulci.

Prospectul eră frumos, oamenii pe strade se preambiau, dar ea nu vedea nimica din aceste, ea caută numai pe parintele seu de multu doritu.

Sos! o corabia nouă. Oamenii alergara la malu, caletorii intrara în orasul. Si ieta ce se vedi! Barbu zari între ei pe John și pe Rinaldo.

Fericitu cum se simtiea, le faci îndata semnu, si aceea se urcara la momentu spre balconu, unde — spre marea lor mirare — gasira afara de Barbu și o dama frumoasă.

John forte simtitoru pentru asemenea aparintie interesante, fiesă îndata ochii sei asupra ei, și — spre mirarea lui și mai mare — află, că aceea este cocón'a, cu care facuse cunoscintia în gradin'a din Nickholm.

Ea, totu așteptându pe parintele seu, privia înca și atunce publicul ce se 'ntorcea din portu și numai într-unu târdu își întorse ochii spre cei doi veniti. Dar atunce esclama cu înfiorare:

— Hah ucigasi, unde e parintele meu? L'ati omoritu?

Ea adeca recunoscu vestmintele parintelui seu, pe John și pe Rinaldo.

(Va urma.)

Nu-mi vorbiti.

Ôte-a vòstre patiri trîste
Nu potu sè fia asiã.
Cã si frigul ce-amortise
Biet'a mãna ce cersia.

Tòte-a vòstre suferintie
Nu potu sè dora asiã,
Cã si fòmea slavei fîintie
Ce la coltîiri tremurã . . .

Nu-mi vorbiti dar de 'ntristare
De lacrima si de doru,
Ci-ascultati cum eu durere
Plãnge bietul cersitoru . . .

Ascultati voi ce 'n sburdare
Ve credeti suferitòri;
Si mișcati de îndurare.
Tîndeti-i vr' unu ajutoru!

EMILIA LUNGU.

Despre desvoltarea telegrafiei.

(Urmare.)

Mechanismul acesta se pune în mișcare prin o pèna de otielu, buna óra cá orològele de puzonare, ori printr'unu greumèntu cam de 80—100 pundi, cá orològele de parete. În mecanismul acesta se afla si dóue cilindre (suluri). Fîindu pusu mecanismul odata în mișcare, printre aceste dóue cilindre slobozimu o sèrma de hãrtia cam de unu degetu de lata, si fîindu cilindriile lipite un'a de alta prin întòrcerea lor apuca sèrm'a si o tragu încetisiòru. Electro-magnetismul are destinațiunea, de apèsa vârful unui cuiu ascutitu pe sèrm'a de hãrtia. Dèca cuiul e numai pe unu momentu

apesatu, atunci cuiul scrie pe sèrma unu punctu; ièra dèca cuiul se apesa pe sèrma numai cevasi mai multi-siòru, atunci capetamu o liniutia mica. Cuiul dara pòte sè scrie pe sèrma prin apesarea, ce i-o dà electro-magnetismul puncte si liniutie, altace nimicu.

Dreptu aceste alfabetul telegraficu e compusu numai din puncte si liniutie si e compusu în urmatoriul chipu:

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
k	l	m	n	o	p	r	s	t	u
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
v	w	y	x	z	s. a.				

Cuvèntul „Traianu” se scrie cu litere telegrafice astfel:

— — — — —
t r a i a n u

Sè vedemu acuma dèca Viena ar vorbi cu Parisul, cum circulèza fluviul electricu.

Când Viena vorbesce, atunci oficiantul de acolo — dèca vrè sè deie la Paris unu punctu, apèsa pe o tasta, clapa (cum sùnt cele dela pianu) numai pe o cli-pita, si prin apesarea acèsta lasa sè curga dela polul de arama a bateriilor sale fluviul electricu pe firul telegraficu pãna la Paris, unde acestu fluviu circulèza prin multiplicatoru potcòvei de feru mòle, care, la momentu facèndu-se electro-magnetu, atrage cuiul, de care amintiramu mai sus, si acèst'a apèsa pe sèrm'a de hãrtia, dându unu punctu. Dèca vrè vienezul sè dec la Paris o liniutia, atunci apèsa pe tasta, cevasi mai multi-siòru, lasându astfel sè curga mai multa electricitate. Asiã dara fluviul vienezului plèca dela polul seu de arama, merge la Paris, aici circulèza prin multiplicatoru potcòvei, magnetisându-o, dupa acèst'a se rentòrce totu acelu fluviu dela Paris la Viena cá sè vina la polul de zincu a bateriei, de unde a plecatu. Acèsta rentòrcere ar trebui sè o faca fluviul pe unu al doilea drotu, dar spre acestu scopu se întrebuintèza dela Steinheil încòcea pamèntul. Pamèntul adeca suplinesce drotul al doile.

Când vorbesce Parisul, atunci fluviul seu venindu la Viena circulèza prin multiplicatoru vienezului dându aici semnele, ce el vrè.

Operatul acesta, ce-l numimu simplu „Morse” e celu mai latitu în lume; càci e simplu, lesne si fòrte practic. În Ungaria sùnt 1300, în Austria 1700, în Francia 4500, în Anglia 3000, în Germania 6000, în Italia 2100, în Russia 4600 si în Români'a sùnt 400 aparate de aceste.

Pentru folosul celu mare, ce a adusu si înca a duce aparatul acèst'a omenimei, unu congressu telegraficu au votatu lui Morse pentru meritele sale pe terenul telegraficu o recompensa de 500,000 franci. Morse a avutu dupa aceea fericirea de a mai trai înca multu si a se bucurã de fructul ostenelelor sale, càci d'abia nainte cu càtiva ani s'a mutatu la cele eterne.

Atãta de Morse, care a datu telegrafiei unu sboru asiã falnicu.

Omenii cei învetiati înse nu s'au îndestulitu cu succesul aparatului lui Morse; ci care de care își dà silintia, cá sè afe aparate si mai bune si-si mai perfecte, unde literile sè nu fia compuse din puncte si liniutie, ci unde acele sè vina pe sèrm'a de hãrtia tiparite cu litere de tipografia.

Si minunea minunilor! si acèsta silintia nu a remasu fãra succesu.

(Finca va urma.)

GEORGE LIUBA.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	28	9	G. 23 d. R. 7 Luca. s. m. Terențiu.
Luni	29	10	s. m. m. Anastasia, c. p. Avram.
Marti	30	11	ss. mm. Zinoviu, Zinovia, Cronion.
Mercuri	31	12	ss. ap. Apeliu, Stachiu, Ampliu.
Joi	1	13	ss. Cosma, Damian Asieni.
Vineri	2	14	ss. mm. Acindin, Pigasiu, Atoniu.
Samb.	3	15	ss. mm. Aicepsima, Iosif.

Ceva despre vanitate.

E lucru nedisputaveru, cumca întieptul Solomonu nici odata n'a ȃsu mai mare adeveru, decăt cānd tōte le-a numitu vanitate. Acestu simtiu spiritualu al omenimei e atāt de naturalu, atāt de generalu, încāt omu fāra vanitate nici nu ne putemu închipui. Vanitatea asiā e de naturala în celu mare, cā în celu mai micu copilandru, în domnu — cā în plugaru, în miseru — cā în avutu, în întieptu — cā în celu mai stupidu. Omul pōte abdice de rangu, onōre, renume, stare buna si de tōte, dar de vanitate nici odata. Omul își perde paciint'ia, norocul, amicii si tōte, dar vanitatea nu. Asiā lucece ea în corōn'a domnitorilor — cā în medali'a cerșitorilor veniti din batali'a dela Waterloo; asiā lucece în toalet'a primadonelor renumite — cā în stofele feȃiōrelor de plugaru. Vanitatea se vede în launtru — din afara, 'nainte — 'napoi, sus si jos. Tōta lumea numai vanitate respira.

Totu rangul își are propri'a-si vanitate. Preotul e sumetiu decā a reeșitu a pronunțā o predica animatōre, medicul decā a facutu o operațiune periculōsa, avocatul decā a pututu descurcā cutare procesu încurcatu, artistul decā a terminatu cutare opera, maestrul e falosu pentru manufacturile sale, parintele de fiul seu, fiul de parinte, plugariul de boii, caii, vacile asinii — sēu decā n'are nimicu, de turnul bisericeii din satu s. c. l.

Vanitatea începe la botezu si finesce la mōrte. Începe în cartea nou nascutilor, si finesce în cartea de doliu. Ne petrece peste tōta viēt'ia, se furisiedia în visurile — ne dulci, siede la mēs'a așternuta sēu ne petrece în casina; în teatre jōca rolul domnitorilor, în serenade si baluri; în biserica arangēza tērguri, se urca pe catedr'a profesorală, se întinde pe lānga mēs'a verde în casa' tieriei, comitatului si orasiului. Se îngānfa în chioscuri, cafenele si promenade. Acusi umbra pedestru, acusi calare sēu se urca în carutiā; gonesece vulpile, pușca paserile, apoi o vedī alungāndu-se pe cāmpu, sare peste canale, si-pune corōna pe capu — si decā si-a frantu mână, piciorul sēu grumadiul, glori'a înca urmēdia.

Vanitatea îmbraca mii de costumuri. E celu mai bunu celu mai adeveratu farizeu în lume; se îmbraca cu vestmētul filantropiei. Decā n'ar fi vanitate, multe mii ar remānē în busunarele omenimei. Vanitatea arangēdia bazare stralucite, unde dicitiele ei prin cuvinte delicate încatenēdia pe eroii vanitātii; vanitatea se asiēdia în usi'a bisericeii si acolo începe a adunā dinarii credinciosilor: desface drapelul umanismului si leganāndu-l prin aeru, alērga pāna în cea margine de lume. Vanitatea partinesce artile si creēza artisti: pianu, violina, flauta, damba, tusiu, visieu si tipografia — tōte sūnt artile vanitātii: acēst'a pe fuga, alun-

ga pe chiamati si nechiamati, produce lauri si flori de cucu.

Vanitatea a creatu lucsul, ambele au înmaltiatu maestrī'a. Acēst'a a inventatu paroc'a, artea barbierilor si bucelele încretite sēu frisari'a. Esperintī'a invențiunilor e mai fructifera decāt a unui purcelu de mare; crinolinelē, șlepurile, vuclele, joujourile, monoclele, stecherile, (Har' Domnului! nu avemu cuvinte romāne pentru esprimarea lor) tōte sūnt invențiunile vanitātii. Vanitatea a prefacutu în artisti mesarii, pāndiarii, calciunarii, tapașirerii, sticlarii, croitorii s. a. Cāt de înaltu gradu se estinde puterea ei în timpul presinte, ne convinge esperintī'a aceea, cā cāte într'o strada sūnt diece croitori si siese aurari.

Vanitatea e acelu compasu, care tīne rōtele socialismului în mișcare; strica, direge întemeia si depruge. Multu bine face, dar mai multu reu. Decā se atinge de caracterul bunu, îl despōia de simtul onōrei; reutatea umanismului o scutesce, o apera. Fapt'a nobila își perde meritul seu, decā e motivata de vanitate, pāna ce pe omul ratacitu din vanitate usioru îl putemu iertā. Este înse unu reu, carele pe lānga tōta bunavointi'a nōstra, nu sūntemu în stare a-l uitā — si acesta reu este, cā vanitatea a straplantatu în societatea omenimei trei morburi periculōse pāna acuma necunoscute. Aceste trei morburi mai puternicu seceră în omenime decāt — choler'a. Aceste trei morburi sūnt: zapacēl'a produsa de politie, poft'a de panglica, si offic'a de cruci.

Vanitatea e unu mamonu, unu diavolu lingușitoru, învētia pe omu a se aretā mai multu decāt cāt cumpenesce. Vanitatea pe totu omul îl apuca de urechia si cu dōue graduri îl pune mai pe sus de caracterul sēu starea sa. Economul imitēza traiul cetatienilor, asiā voiesce sē traiēca cā maestrul de stare buna; maestrul voiesce a emulā în rangu, si stare materiala — cu inteligintī'a orasiului; iēra inteligintī'a imitēza, rangul, vestmintele, traiul vietiei si conversațiunea aristocrației. În casul acēst'a se ivesce zapacēl'a produsa de politie; apoi pe o bucata de hārtia sūnt depuse, onōrea, starea buna, renumele si norocul. Acestu morbu în cele mai multe gūrstari e periculosu, ba desvoltarea lui în casul ultimū e bāt'a de cerșire si rușinea. Vanitatea rīde de vīptim'a sa, dar în necasu înca remāne fidela si în semnu de remunerațiune si māngaere acestea le șioptesce nefericitului în urechi: „Celu puținū ai traitu si te-ai desfētatu!”

Al doilea morbu e poft'a de panglica, pe care nici dl professoru dr. Bloch nu o pōte vindecā. Acēst'a mai mare stricațiune face în industria, neguțiatoria si clas'a artelor, face necasu în stomacu si totusi causēza durere capului. Fotografii, intendantii teatrali, primadonele, cancelarii si neguțiatorii — acāror firma e cunoscuta si renumita — mai multi ani patimescu de acestu morbu secretu, pāna ce unu „albumu de frumsetia”, „carte de lusu”, „cursul artei de 25 ani” sēu altele, cā o dulce remunerațiune, facu capetu durerii tainuite. Poff'a de panglica ese din întru si apoi luccese pe pieptu, si decā rōu'a meritelor nōue nu va uitā cā aceea sē se vescediēca, neori înfioresce si produce cāte o diploma de nobilime.

Al treile morbu e frate de cruce cu al doile, înse e unu morbu aristocraticu ca migrainul si durerea de dinti. În offic'a de cruci patimescu poliștii, diplomatii mai mari si mai mici, soldatii etc. Cu cāte dureri mari e în legatura acestu morbu, numai acēl'a scie care îl simțiesce. Gur'a e destulu de modesta a nu tradā acēst'a durere, dar faȃi'a eu multu e mai fidela, decāt sē nu faca acēst'a. Cānd apoi crucea de pe spate —

pentru că acolo a îndatinatu a presidé — în urmarea receptului superioru vine în grumadi séu pe pieptu, morbosul e destulu de vindecatu. Vindecatul e fericitu si superbu, de si nu a cetitu nici odata pe Thümel, care dice : „Band und Kreutz ist ein gnädiger Spott der Grossen“.

Vanitatea chinuesce si desféta, fericesce si întristéta, înaltéta si degradéta. Vanitatea este unu oceanu, pe care tóta lumea plutesce. S'a nascutu la radecinele pomului din paradisu — si pâna adi înca mai traiesce. E celu mai fidelu servitoru, pentru că de când esista lumea, cu bratiul seu a totu servitu omenimea. Acésr'a e acea atmosfera, care încungîura paméntul . . .

Dar va fi destulu, căci pôte s'ar aflá cutare din stimatii cetitori, carele ar afirmá că si motivul acestei schitie necomplete înca nu a fost alt'a decât — vanitatea.
P. D. SABIASIU.

P u n c t u.

Dinariul „Figaro“ împartasiesce urmatórea scena petrecuta la Paris.

Într'unu pensionatu, în pausa o fetitia de díece ani si alt'a de unu-spre-diece se preumblau.

— Dar în fine, — întrebá cea mai tinera, — ce este amorul?

— Eu credu, — response cea mai întielépta, — că amorul este ceea ce simtîmu în primele díle cátra barbatii nostrii.

*

— Pentru ce plângi, Moritzleben?

— Pentru că a muritu Rothschild.

— Dar nu ti-a fost ruda.

— Tocmai de aceea plângu.

*

Se vorbiá eri de dl X., caruia trebuia sè i se încredintieze unu postu diplomaticu.

— E unu omu ciudatu, — díse Z. care avea de multe ori ocaziunea sè se plânga de el.

— Dar celu putînu, — întrebá R., — e capabilu?

— Ce folosu déca e capabilu, — response Z., — si e capabilu . . . de ori ce.

*

La curtea cu jurati.

— Dle! n'ai avutu nici o remuşcare dupa ce ai sevôrsitu acésta îngrozitóre crima?

— Nu, dle presiedinte.

— Cum! vocea consciintiei tale nu ti-a spusu, că ai facutu unu reu si că esti unu vinovatu?

— Sè ve deslucescu, dle presiedinte, pôte sè-mi fi spusu, dar sînt putîn cam tare de urechi si n'am audeu nimica.

*

Într'o adunare venindu vorb'a despre progressul ce a adusu sciint'a mecanica, unul din asistenti díse:

— Am vediutu unu fel de maşina în care se baga pe d'asupra grâu séu secara si pe de desubt esiea gata frandiele si jimble calde.

— Asta nu e nimicu, — response altul, — la espositiunea din Viena am vediutu o maşina în care pe de o parte puneai struguri si pe de alta parte o sluga scotea ómeni beti gata afara.

Cronic'a lumei.

Diet'a dela redeschiderea sa definitivu, se ocupa mai alesu cu desbaterea proiectelor prezentate prin

guvernu. Proiectul referitoriu la împamêntenire a provocatu desbateri îndelungate. Fiasce-care partida se nisuesce în unele puncte a-i dá o însemnatate, dupa cum pretindu interesele ei. §-l propusu de governu si prin care se recunósce dreptul banului din Croati'a de a puté împamênteni peste totu teritoriul corónei ungu-resci, dupa o desbatere înversiunata, a fost primitu de majoritate. Budgetul pâna acuma se desbate numai în sectiuni.

Camer'a Românei a si începutu împamêntenirea israelitilor. Cei d'ântâiu împamênteniti sînt israelitii cari au servitu în armata. Numerul acestora se urca la 888. Acestia de siguru vor fi bine primiti de cátra tíer'a întréga.

Russia se gata de resboiu nu numai pe uscatu, ci si pe mare. De curênd ea a gatitu în fabricele sale mai multe nâi de resboiu. Totu odata a tramisu si Serbiei díece baterii de tunuri. În tóta Russia e mare agitatiune în contra lui Bismarek, care a devenitu unu „amicu falsu“ si a legatu aliantia cu Austro-Un-gari'a.

Femeile din Constantinopolu iérasu facu resmeritia. Abia s'a denumitu ministeriul nou, ele s'au si adunatu în mercuri'a trecuta în numeru de vr'o dóue trei mí înaintea palatului ministrului de interne Mah-mud Nedin, pretindiêndu plat'a restanta a barbatilor lor séu pensiunea ce cu dreptu le compete. La acés-t'a ministrul de finaceie într'atâta se spariá, încât îsi cerú dimisiunea.

Resboiu între Japania si China. Din Yeddo, orasiu în Japania, se scrie, că probabilminte nu peste multu va erumpe unu resboiu iapano-chinesu. Pregatirile se facu din ambele párti cu mare diligintia. Ministeriul de marina iapanesu a datu ordinul în Myakó, că numai decât sè se construeze 50 de vapóre mici, fia-care cu câte unu tunu, pe fia-care vor fi trei-spre-diece soldati.

În Afghanistan luptele de guerila se totu continua. În mai multe párti poporatiunea e fórte agitata, si nici díuarele englese nu potu negá, că rescól'a pôte sè erumpa în totu momentul. Din caus'a acést'a guvernul nu pôte sè-si retraga trupele, ma si flotil'a trebuie sè se mai întarésca.

Literatura si arti.

Cristina Nilson, pe timpul ospetîului regelui spaniolu, va cântá de 12-ori în Madridu. Onorarul ei va fi 90,000 franci.

Bietii culegatori de litere! Precum cetitorii „Familiei“ sciu deja, la espositiunea din Paris editorul Salmin din Padua a facutu mare efectu prin editiunea microscopica a operilor lui Dante. De atunce acésta curiositate a devenitu moda. Editorul Ongania din Venetia pregatesce posesiile lui Petrarca în editiune de 128. Fia-care pagina va fi de 55 milimetrii de nalta si de 35 milimetrii lata; tomul întregu va consta din 667 pagine, cu 35 ilustratiuni si cu dóue portrete. Totu în astfel de formatu voiesce dênsul sè edeie operele lui Ariosto si Tasso.

Diuarul celu mai însemnatu din lume n'a încetatu a fi díarul „Times“ din Londra. El se citeste celu putîn de o jumetate milionu de ómeni. Viét'ra întréga a Angliei se oglindesce în colónele lui. Afara de multimea de anuciuri ce cuprinde în corpul fóiei, el mai publica pe fia-care dí optu pâna la síese-spre-diece pagine monstruóse pline de anuciuri. Si pretiul acestor anuciuri este asiá de mare, în cât o singura colóna produce o suma bunicica. Se scie, că ficelé famílicii Walter au primitu adesea, cá zestre, câte o co-

lona de anuciuri. O data diarul „Times“ cuprindea într'o singura zi 2350 de anuciuri. În termenul mediu, el publica pe fia-care zi 1500 de anuciuri. „Times“ ocupa regulat o suta si diece culegatori (zetari) si doue-dieci si cinci de masine. Tote diarele din Marea-Britania publica pe zi ca la 2 si jum. milioane de anuciuri. Din acesta suma „Times“ publica aproape a opt'a parte. Marele diarul contine pe fia-care zi articolele cele mai bine scrise. La redactorii sei se cauta mai multu talentul forme; judecata viua si dialectica brilanta se cauta acolo mai multu de cat fermetatea de principii. Toti colaboratorii primescu onorariuri mari, redactorul sieftu primescu 4000 livre sterlinge (100,000 de franci) pe anu, si multe articole, cari tracteaza despre cestiuni deficele se platescu cu 40 pana la 150 livre sterlinge. „Times“ are corespondenti in tote partile lumii, si cand se cere de impregiurari, tramite si reporteri speciali. Cei mai cunoscuti dintre acestia sunt: Mackey, Edwards si mai cu osebite William Russel, care a scrisu in timpul resboiului Crimeei, al rebeliunii din India, al resboiului pruso-austriacu, si al celui franco-germanu, cunoscutele sale corespondentie. O multime de alti scriitori, dintre cei mai eminenti, sunt asemenea colaboratori regulati ai diarului „Times“. La necesitate, se mai recruta puteri noue; adesea se scriu de mai inainte articole asupra unor evenimente cari se astepta. De aceea, se vedu in „Times“ in putine ore dupa mortea vre-unei personalitati celebre biografiile cele mai detaiate si mai esacte. Pe langa redactori si corespondenti mai sunt si o multime de stenografi, cari sunt insarcinati cu raportarea sedintelor parlamentului si ale tribunalelor, raporturi pentru tote afacerile importante ale vietii zilnice, si apoi asi nuntii Penny-a-liners, cari umbla dupa evenimentele mici de prin strade si piatie, si cari primescu cate unu penny de fia-care rendu.

Biserica si scola.

Instalarea canonicilor în Oradea-mare se facu marti la 4 nov. în biserica catedrala. Ceremonia, nefiindu zi de serbatoare, se sevêrsi în linisce deplina, asistându numai putini. A celebratu însusi Pr. SSA episcopul diecesanu Mihaiu Pavel, dupa ce mai întâiu se îndeplinira formalitatile îndatinata la asemenea instalatiune. Cu acesta ocaziune Pr. SSA salutâ noul capitulu prin unu cuvântu bine simtitu, caruia i respunse noul prepositu Rds. D. Ioanu Corhanu prin niște termini forte caldurosi. La miédiadi episcopul întruni la mes'a sa noul capitulu si câtiva ospeti veniti de ocaziune. Se disera si câteva toasturi.

Instructiunea fetelor din Bucuresei ia unu sboru forte imbucuratoru. Astfel cetimu în „Renasc.“, ca cinci fete au reusitu la esamenul de bacalaureatu (maturitate), si anume domnișorele Maria Lupascu, Enrietta Lupascu, Maria Sion, Florica Sion si Maria Zaharescu. Dsior'a Maria Lupascu a trecut esamenul cu distinctiune.

Unu Christos ieftinu. Familia baronului Albert Wodianer are în Sz. o cripta familiara, de asupra careia se afla si o capela. Dar în capela nu este icon'a lui Christos. Baronul a însarcinatu dara nu de multu pe ispanul seu să-i procureze pentru acea capela „unu Christos ieftinu“. Ispanul a executatu porunca, înse în noptea prima ora-cine a si furatu icon'a. Dar baronul se pôte mângaiâ, ca Christosul a fost ieftinu.

Ce e nou ?

Archiduces'a Cristina numai cu ocaziunea petrecerii sale în Paris va invitâ pe sócra-sa, regina

Isabela, la nunt'a ei. Mirés'a va duce cu sine din Viena o frumoșa bibliotec'a din opurile autorilor germâni, cu tote ca si mirele ei are o bogata colectiunea de clasici germâni. Femeile din Madrid au formatu unu comitetu, ca să întimpine pe archiduces'a la sosirea sa în capital'a Spaniei cu prezentu de nunta si cu o adresa de devotamentu. Acestu comitetu s'a compus din cele mai de frunte dame ale aristocrației spaniole.

Serbarea zilei mortilor, din cauza duminecii întrevenite, în anul acest'a a duratu 3 zile. si asiâ nici mormintele n'au pututu fi iluminate tote într'o ziua. Sâmbata la 4 ore d. m. tinerimea româna din Buda-pesta, coadunata în localul societății de lectura „Petru Maioru“, a plecatu în corpore la mormentul neuitatului Emanuil Gozdsu, unde dl Traianu Barzu cand. de prof. dupa rostirea unei vorbiri ocazionale bine uimerita a depusu pe mormentul marelui mortu o cumuna, din care atêrnau doue panglice — tricoloru national — cu inscriptiunea „Stipendisti lui Gozdsu“. Corul vocale a cântatu „În planul celu“ etc. cu precisiune. Dl Dimitriu Ioanescu fostul comite supremu în Zarándu, multiam tinerimei în numele reprezentantii fundatiunii Gozdsu, pentru aducerea aminte.

Serbarea dela Pétra. Cetimu în „Românul“: Pétra, 17/29 oct. Serbarea asiediării primului monumentu al independintiei, donatu de ilustrul nostru professoru Urechia orasiului Pétra, va fi o amintire frumoșa pentru întrég'a țiera. Timpul a fost ploiosu; totusi cetatenii, cu delegatii diferitelor judetie, potu dice întréga România prin fiii sei, caici ambele universități erau represintate prin delegati, traversara stradele formându conductul pana la biserica. Aci se facu serviciul divin urmatu de discursurile delegatilor; la primaria s'a datu unu prându familielor ostenilor morti; ser'a banchetu. S'a uratu fericire României si marelui capitanu.

În Bosnia se muta multe familie germâne de pe la Rin. Din Ersen au plecatu 21 de familie, din Altendorf 16; ier în februarie au se plece 60 de familie cu scopul de a forma acolo o întréga colonia germâna. Pamântul li se vinde ieftinu, caici multi turci își yendu posesiunea, cari nu vreu să remâna sub dominațiunea austriaca.

Hadji Loia se pare cu totul împacatu cu sôrtea sa în Theresienstadt, unde e internatu. Cu banii adunati si-a cumperatu unu orologiu de parete, ca să-si pôte face rugaciunile în timpu potrivitu. În tote zilele se scalda, si fericirea lui cea mai mare este deca pôte capetâ unu pocalu de cafea.

O înaintare interesanta. Colonelul br. Haymerle, fratele ministrului de esterne, a scrisu în vër'a trecuta unu opu întitulatu: „Italicae Res“, în care a atacatu forte aspru Italia. E bine, zilele trecute densusul a fost înaintatu la rangul de generalu.

Vera Sasuliciu, precum însemnaramu si noi, a mostenitu 600,000 de ruble. Tribunalul rusescu a enunciatu, ca testamentul e validu. Înse deca densus'a în timpu de siese ani nu se va rentorce în Russia, se va considera ca emigranta, si în casul acesta averea ei se va confiscâ în folosul statului.

Unu remâsiagu interesantu. Trei fete din Jászberény s'au remâsiitu, ca ore care din ele va fi mai întâiu nevêsta? Tinerii acolo se afla în o pozițiune forte placuta, caici în rândul primu, ei sunt meniti a decide în acesta cauza pró delicata. Dar deca ei vor fi negalanti, si una nu se va maritâ?!

Pe caile ferate ruse se facu adese ori furturi. De curênd unu negustoru, care a caletoritu din Odesa la Kiew pe clas'a a dou'a, avêndu la sine 400 de

ruble, odata s'a pomenitu fără parale. Din acelasi cupcu s'a furatu rocul de iérna al unui altu caletoru. Nu de multu pe aceiasi cale s'a furatu dela unu negustoru 1200 de ruble.

Unu conte magiáru, numele lui nu se împartáscesce, a perdutu 1.800,000 franci la banc'a de jocu din Monte Carlo. Dupa acésta perdere, el a decisu sè se sinucida, deci se spëndiurà, dar funea se rupse si el cadîu la paméntu. Audîndu vecinii, alergara acolo, si gasira pe bietul omu culcatu pe paméntu, si fàra d'a scî ceva de sine. Banc'a dorindu a evitá astfel de scandaluri, a rentorsu marinosu contelui 20,000 de franci, dar cu condiþiunea, cá cu trenul celu mai de aprópe sè plece din Monte-Carlo. Contele primî banii, si a plecatu mai saracu cu 1.780,000 de franci, dar sânetosu.

Istoria de amoru. Unu fiu de boeru, care studieza la Berlin, s'a înamoratu de o cassaritãa frumósa. De óra-ce fét'a n'a voitu sè lege cu el numai o relaþiune trecatóre, tinerul fu silitu a-i propune casatoria. Pré bine, de cumva si parintele lui s'ar fi învoitu. Înse trecutul si originea fetei se ascundea în întunerieu, si cu o astfel de femeia proprietarul unui nume istoricu nu-si póte legá sórtea. Deja se putea teme de unu felu de sinucidere, de cumva unu inventiosu mijlocitoru de casatoria nu viniá întru ajutoru. Prin mijlocirea acestuia unu domnu onestu adoptá fét'a. Asiá apoi, pedec'a delaturata, tinerul primî învoirea parintelui seu.

Cinci-díeci de énsi innecatu. În satul Topalskoje, districtul Visnij-Volczk, în Russi'a s'a întéplatu o mare nenorocire. Vr'o 50 de énsi, de ambele secse, mergéndu într'unu satu la ruga, aveau sè trécarîul cu o punte umblatóre. În mijlocul riului înse funea se rupse, si toti perira în apa, numai unul din véz-lasi scapà cá priu minune.

A nebunitu de unu ursu. Români de prin munti se lupta adese ori cu ursii si i tréntescu la paméntu. Se pare înse, cá rutenii sînt mai slabi la ángeru. Iéta ce s'a întéplatu! Unu paduraru din apropiarea Ungvarului, deminét'i'a când se trezi, zarî în apropiarea sa unu ursu. Neavéndu tîrma la sine, nu cutezà sè iésa din casul'fa sa. De fric'a cea mare nebuni.

Unu medicu talharu. Dr. Sigismund Bloch, medicu în Viena, fu prinsu tocmai în momentul acela, când voiá sè fure ceva din busunarul unui trecatoru. Dr. Bloch e parinte de familia si se bucura de stare materiala buna. La arestarea sa marturisi, cá faptul seu a fost inspiratu de o nebuniá momentana.

Unu vaporu inecatu de unu pesce. Unu vaporu a fost de curénd inecatu de unu pesce enormu lángea bancurile dela Paméntul-nou (America). Vasul norvegianu „Columbia“ acum o luna se aflá la o mica distántia de marile bancuri de lángea Paméntul-nou, când de odata primî o ciocnire formidabila. Capitanul crediù mai ántáiu, cá se lovise de vr'unu vasu naufragiatu séu de vr'o bucata de lemnu mare; dar privindu în apa, vedîu unu corpu albu cá pántecele unui pesce imensu, lungu de 60 picióre, plutindu neînsufletítu de a lúngul vasului, pe când în gîuru-i ap'a erá boita de sángele seu. El nu scia ce este, balena séu unu monstru marinu, si se pregatiá a-l prinde, când echipagiul îl însciintá, cá vasul se confundu. Convingéndu-se singur de pericol, puse barcile în apa si parasí vasul, care se confundá îndata. Naufragiatii fura luati dupa câteva óre de unu vasu dela Rotterdam.

Bustul imperatesei Eugenia. Bustul imperate-

sei Eugenia emblem'a republicei! E ciúdatu, dar e asiá! În mai multe comune din Franci'a, mai cu séma prin școli, se póte vedé bustul nefericitei ímperatese transformatu în simbolul republicei cu ajutorul cátorva inscriptií republicane. Se vede, cá vr'unu negustoru avéndu aceste busturi în magazinele sale a înscriisu sub ele dictóne republicane vëndiéndu-le, în folosul republicei si al pungei sale, dreptu embleme ale feciórei republice.

O renunita banda de hoti s'a prinsu de curénd la Oradea-mare. Ea a consistatu numai din dóue persóne: Vékony István si Takács Károly, dar acestia au statu în legatura cu multi de asemenea lor de pe la Brasiovu, Sibíiu, Clusiu, Czegléd, Abony, Timisórá si Oradea-mare. Dintre apucaturile lor, iéta un'a: În lun'a lui nov. 1877 Vékony a împachetatu pe colegul seu în o lada si la staþiunea Szolnok a espedatu lad'a cá marfa. Planul lor a fost, cá punéndu-se lad'a în magazinu, Takács sè iésa nóptea din ea si sè fure acolo ce va puté. Înse lad'a, paréndu-se suspecta, fu asiedíada într'unu vagonu golu. Deminét'i'a lad'a se gasí góla, a fugitu — marfa.

Óue fabricate. În America se facu multe invenþiuni. Se întielege de sine, cá numai acolo s'a pututu inventá si fabricarea óuelor. Se díce, cá aceste sémena fórte multu cu cele naturale, ínse omul nu le póte mánca nici cópte, nici necópte, si numai la fabricarea aluatelor se potu întrebuintá, ceea ce ínca e unu avantaju destul de mare.

Contra stelnitíelor sînt de curénd aflate dóue mijlóce sigure si tare simple. Unul este o planta, care frantiozesce se numesce: „Passerage“, nemtiesce: „Pfefferkraut“ si latinesce: „Lepidum sativum“ si „latifolium“. Acésta planta cresce în gradini, în Germania si pe câmpu, se pune în casa unde sînt stelnitie si peste o dí si nópte se lasa acolo. Tóte stelnitie din casa fugu la acésta planta, se punu pe ea si sugéndu din ea remánu tóte mórte; apoi se ia plant'a îndesuita de stelnitie si se baga în focu. Al doilea mijlocu iéra sigur este oalium chromo-acidale, din care se topescu cam la 7 grame într'o litra. Cu fluiditatea acést'a se ungu apoi crepaturile paturilor, icónelor si a tuturor mobilelor si tóte stelnitie se prepadescu cu siguritate.

Poporaþiunea în Austro-Ungaria. Dupa datele statistice cele mai nóue, poporaþiunea evreica din Austro-Ungaria a fost în anul 1878 de 1.533,175 suflete. Din acestu numeru, se afla în Cislaitania 923,035, iér în Translaitania 610,140 suflete. În fia-care provincia din Austro-Ungaria, poporaþiunea evreica se împarte astfel: Boemia 100,000, Moravia 51,500, Silesia 6700, archiducatul Austriei-de-jos (capital'a Viena) 63,500, archiducatul Austriei-de-sus (capital'a Linz) 1400, Salzburg 150, Stiria 1050, Carintia 180, Craniol 240, Istria 6830, Tirol 1560, Dalmaþia 540, Galitiá 628,875, Bucovina 54,500, Ungaria 572,500, Transilvania 26,550, Croatia 7940, Confinele militare 3150. Pe la începutul anului 1869 poporaþiunea evreica din Austro-Ungaria erá de 1.356,907 suflete; prin urmare a crescutu în díece ani cu 164,268 suflete.

Metoda practica spre a cunósce óuele próspete. Se ia jumetate oca apa, în care se topescu 130 dramuri, sare ordinara; déca aruncámu într'éns'a óuele din acea dí, cadu îndata la fundul vasului; óuele din díu'a trecuta plutescu putím sub suprafaþ'a apei; iéra óuele cele vechi de 5 díle s'au mai multu plutescu pe suprafaþa ca plut'a. Avis negutiátorilor!

Madarász János servitorul avocatului de aici Mártonfalvy, care înca la finea lunei lui martiu si-a omorât pe stăpânul seu într'unu modu înfioratoriu, — a fost judecatu la mörte prin stréngu, — sentin'ti'a fiindu întarita si prin cele două foruri mai înnalte, luni sa publicatu si întarirea Maj. Sale, prin care se lasa cursu liberu esecutarei sentintiei aduse. Delinquentul ascultă publicarea fără a fi câtu de puțin mișcatu. Avocatul aperatoriu îndata a mersu la Gödöllő la Maj. Sa pentru a mai cere grația, înse fără rezultatu si asiá sentin'tia de mörte fu esecutata marti demin'ti'a la 7 ore. Dela publicarea sentintiei pâna la esecutarea ei sa aretatu cu totul nepasatoriu. Dorin'ti'a prima ia fost sè-si mai védia odata amant'a, care si presentându-se; el a eruptu într'unu plânsu amaru, dicéndu amantei sale, care asemenea plângea: „Nu plânge scumpa, acusi mi va ajutá Ddiu“. La 9 ore sér'a dupa cina, care o mânca cu unu deosebitu gustu, se apucá si scrisá unu versu amantei sale; la 10 ore înse obositu a întreruptu scrierea si aprindéndu-si sugar'a numai decât adormí. La 1 ora sa sculatu, si-a aprinsu sugar'a si iéra sa apucatu de scrisu, scriéndu o cola întrega. Pe la 4 ore a auditu cum în curte redica spéndiurătorile. N'a quisu nimicu, dar la cuvintele preotului, care to'ta nóptea o a pètrecutu lângá el, a începutu a lacrimá. Timpul pâna ce a fost scosu afara, la pètrecutu în rugațiuni. Publicarea din urma a sentin'tii o a ascultatu liniscitu, si fără nici o sfiela si-a întinsu mânilé si picioréle sè le lege; suitu la fune, el singuru si-a tocmitu grumadii. 30 minute a spéndiuratu corpul în furci, când luându-se jos numai decât a fost sectionatu prin asistentul professorului de univertitate Lenhossék. — Epistol'a scrisa, în decursul redicarei furcilor, amantei sale, o a predatu preotului cu rugarea de a-o dá ei dimpreuna cu unu taleru capetatú în presentu. Dupa ce a fost acațiatu a mai traitu înca 14 minute. La esecutarea sentin'tii sa presentatu si amant'a sa, înse nu iau permisu a întrá în curte.

Biliardu în locu de patu. Unu domnu a trecutú strímto'rea spre a se duce la cursele din Liverpool. Cautându unu patu pentru a dormí, nu gasi de cât unu biliardu, pe care i-se propuse a întinde o saltea. Oferirea nu erá de dispretuiutu; de aceea o si primí. Dar a remasu în adevér încremenitu când, a două di de dimin'tia, gasd'a i cerú sè platésca optu ore de biliardu calculate dupa tarif'a de nópte. El protestá, si pentru principiu, aduse cestiunea înaintea judecatorului cvartierului. Salomonul britanicu simtí de ocamdata ore-care încurcatura, dar o radia i luminá consciin'ti'a. „Gasda, întrebá el, ti-a lasatu bilele la dispozițiune“. — „Bilele erau în cutiele biliardului“. — „Dar tacurile?“ — „Erau la locurile lor, în coltiu“. — „Atunci, domnule, în adevér cá unu biliardu ti-s'a închiriatu, iér nu unu patu.“ — Si amicul nostru fu condamnatu a plati optu ore de carambolagiu.

La curtea din Dresda în anii 1712—1738 erá acea datina curiosá, cá óspetii se cântariau, si greutatea lor se însemná în o carte. Acésta carte esista si astadi, si în ea se gasescu niște notitie fôrte interesante. Óspetii se cântariau si înainte si dupa prândiu. Astfel vice-cancelarul Lipsky înainte de prândiu apesá 273, dupa prândiu 278 de pundi; Poniatovsky înainte de prândiu 207, dupa prândiu 212; contess'a Orselska erá de 231 pundi, — dar marekgraful George Frideric apesá tocmai patru máji.

Sciri scurte. Cutremurul de paméntu, precum se scie, n'a facutu asiá pagube mari în Moldova-vechia, precum s'a scrisu la începutu; iéra geyserul formatu pe insula e numai poveste. — **Numerul orbilor** în Ungaria, dupa datele lui Keleti, se urca la 34 de mii, si anume 18,180 barbati, si 16,007 femei. — **Iosif Steinhäubl**, fost membru de directiune a primei bănci din Transilvania la Brasiovu, s'a spéndiuratu în Klagenfurt. — **La Timisióra** vr'o 20 de copii s'au împrocessuatu pentru datorii din cárcima; nici celu mai mare din ei nu este de 15 ani. — **Di Dimitriu Selceleanu** la 1 l. c. fu promovatu la rangul de dr. în sciintiele juridice. — **Di Georgiu Muresianu** dr. de medicina, este denumitu de submedicu la spitául din Clusiu.

Suvenirea mortilor.

Parintele lui Mileticiu, Simeon Mileticiu, a repausatu la 22 oct. în Neoplanta. La înmorméntarea lui a asistatu unu publicu fôrte numerosu, în care înse n'a pututu sè fia de fația si fiul seu, căci acesta — precum se scie — si acuma se afla înca închisú la Vatiu.

Contele Dominic Zichy, fost episcopu r. c. în Veszprém, carele înse în 1849 si-a parasitu dieces'a si s'a retrasu la moșiile sale, a încetatu la una din aceste, în Naseudu, unde a pètrecutu anii din urma ai vietii sale. Repausatul a fost unu mare filantropu, si a ajutoratu multu bisericele si școlile române de pe moșiile sale.

Ghicitura triumphiulara.

— De Dimitrie Prunesu.

Cuvéntul întregu ne represinta unu regatu asiaticu; stergéndu liter'a ultima, ne remâne unu nume femeiescu.

Stergéndu mai o litera, ne remâne unu cuvéntu care representa o parte de timpu.

Stergéndu înca o litera, remánem cu o vocala.

Terminal de deslegare e 19 noevre. Cá totude-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de s'acu din nr. 77:

Români'a-i mare

Sub estu Domnitor;

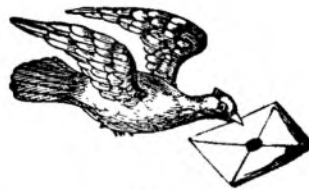
Români'a-i tare

Prin mândru-i poporu.

Fundescu.

Bine a deslegat'o numai dn'a Aloisia Tiarina, care, firesce a obtínutu si premiul.

Post'a Redacțiunii.

Stanu Patitul Suetul nu e reu, dar condeil nu are înca abilitatea ce se cere pentru asemenea lucrare.

La mai multi. Novele traduse nu cerem, căci avem o multime la dispozițiune; înse articoli de salom putemu sè întrebuin'tiamu.

Iuliei. În locu de versuri rele mai bine ne scrie, cum trece cucuruzul pe la dv.

Stai copila! Ba, dá-i pace si nu o mai opaci însedar cu niște versuri rele!

N'oiu mai scrie poesia. Pré îmbucurátore promisiune. Dar apoi sè-ti tîni vorb'a!